

ת"פ 51339/06/22 - מדינת ישראל נגד רמי שם טוב חדד (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 51339-06-22 מדינת ישראל נ' חדד(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט אלון גביזון המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ואליד אלבאז
	רמי שם טוב חדד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בחבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון:

2. ע"פ כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לו.ע (להלן: "**המתלונן**") לא קיימת היכרות מוקדמת.
בתאריך 8.6.22, בשעה 9:30 או בסמוך לכך, נסעה משאית ברחוב רמב"ם, סמוך לקופת חולים "כללית", בעיר נתיבות (להלן: "**המקום**") וחסמה את התנועה במקום.
במועד ובמקום הנ"ל, נהג המתלונן ברכב טנדר מסוג איסוזו דימקס.
במועד ובמקום הנ"ל, הגיע גם הנאשם כשהוא נוהג ברכב מסוג פורד, מס' ל"ז 8905014 (להלן: "**הרכב**"), ולצידו ברכב ישב לאוניד אוסטרובסקי (להלן: "**לאוניד**").
מאחר שהמשאית חסמה את הכביש כאמור לעיל, ירד לאוניד מהרכב על מנת לכוון את המשאית ולשחרר את התנועה במקום.
במעמד הנ"ל, עמדו רכביהם של המתלונן והנאשם צמודים זה לזה, והתפתח ויכוח בין הנאשם למתלונן.

סמוך לאחר מכן, התקדמה המשאית, נפתחה חסימת התנועה במקום, ולאוניד שב לרכב הנאשם.

מיד לאחר מכן, הנאשם ולאוניד עצרו את הרכב סמוך במקום, ויצאו ממנו לעבר רכבו של המתלונן.

במקום נמשך הוויכוח בין הנאשם למתלונן, וליאוניד הצטרף לוויכוח זה.

במעמד הנ"ל, החלו הצדדים לקלל זה את זה, ובין היתר, אמר המתלונן לנאשם "בן זונה", "אני אזיין אותך" או במילים דומות לכך, וכן תקף את הנאשם בכך שדחף אותו מס' פעמים.

כמו כן, השליך לאוניד מוט לעבר רכבו של המתלונן, וזה האחרון אחז בידו מקל לצורך התגוננות.

בהמשך למתואר לעיל הנאשם נטל מרכבו סכין ודקר את המתלונן באיזור בית החזה בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה.

מיד לאחר מכן, נסעו הנאשם ולאוניד מהמקום.

המתלונן פונה למרכז הרפואי אוניברסיטאי "סורוקה" (להלן: "**בית החולים**"), כשהוא סובל מפצע דקירה בפרואקציה של הלב, חזה קדמי ופנאומוטורקס קטן משמאל.

המתלונן אושפז בבית החולים מתאריך 8.6.22 ועד לתאריך 10.6.22, ובין היתר, הוחדר למתלונן נקז בין צלעי בבית חזה שמאלי, והפצע נסגר באמצעות סיכות.

3. הנאשם הורשע לאחר שהמתלונן העיד בחקירה ראשית ובמסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה עונשית.

לבקשת ההגנה וטרם גזירת העונש, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן:

4. בתסקיר שירות המבחן מיום 15.11.23 פורט בהרחבה הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם כבן 58 שנים, גרוש אך מצוי בזוגיות עם גרושתו, אב ל- 9 ילדים וסב ל- 9 נכדים.

הנאשם סיפר כי סיים 5 שנות לימוד בלבד, מגיל צעיר החל להתרועע עם חברה שולית ובהתאם לכך, הופיעו בעיות התנהגות ומשמעת ומעורבות חוזרת באירועים בעלי אופי אלים. הנאשם מסר כי בהגיעו לגיל 18 הוא התגייס לצה"ל, שירת שירות צבאי במשך שנתיים וארבעה חודשים, אך על רקע עבירת סמים נדון למאסר בכלא צבאי ושחרר מהשירות.

לאורך שנות חייו, נדון הנאשם למעצרים ממושכים ומאסרים בפועל ולכן התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית, בין מעצרו השתלב בתעסוקה מזדמנת ובלתי רצופה בתחום השיפוצים וצבר חובות כלכליים משמעותיים.

עוד צוין בתסקיר כי מגיליון רישומו הפלילי עולה כי לחובתו של הנאשם 36 הרשעות בין השנים 1982 עד 2017 אשר מרביתן בתחום האלימות אשר בגינן נדון למאסרים ולסנקציות עונשיות רבות וחוזרות. הנאשם ייחס את עברו הפלילי לשימוש בסמים ואלכוהול ומסר כי כאשר אינו תחת השפעה של חומרים ממכרים הוא מצליח לווסת תגובותיו.

מחוות דעת שירות בתי הסוהר שהתקבלה בשירות המבחן ביום 26.02.2023 עולה כי לנאשם שלוש חריגות בעבירות משמעת במסגרת מעצרו הנוכחי. עוד נמסר כי הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בתוכניות הכנה לגמילה, אולם נפלט ממנה כעבור חודש ימים בשל אי עמידה בתנאי התוכנית. מהתרשמות גורמי הטיפול, עולה כי הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי בתחום האלימות והתמכרותו לסמים, אולם אינו מצליח לגלות את היכולת לכך במסגרת מעצרו.

על פי מידע קודם הקיים בשירות המבחן, בחודש דצמבר 2018 השתלב הנאשם בתוכנית בית משפט קהילתי ונבנתה עבורו תוכנית שיקום, שהתייחסה לתחומי החיים השונים וכללה, בין היתר, ליווי פרטני וקבוצתי, מיצוי זכויות, הסדרת חובות, הוצאת רישיון נהיגה, מעקב אחר הימנעות מצריכת סמים והתנדבות בקהילה. בסיום ההליך המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, על מנת שהנאשם ימשיך השתלבותו במסגרת קבוצה טיפולית בתחום האלימות, אך בית המשפט לא קיבל המלצת השירות ולכן הנאשם לא השלים את ההליך הטיפולי בתחום האלימות.

בהתייחס לשימוש בסמים, הנאשם מסר שהחל להתנסות בסמים בהיותו בגיל 14, תיאר שהתנסה בסוגי סמים רבים, ביניהם קנביס, קוקאין והרואין. לדבריו, הוא מבין כי השימוש פגע בו ולכן הפסיק לצרוך סמים במשך תקופה ארוכה אך בעקבות משבר אישי אותו התקשה לשתף, שב לצרוך סמים בארבעת החודשים לפני ביצוע העבירה שבעניינו.

הנאשם ביקש כי שירות המבחן יבחן את האפשרות לשלבו בקהילה טיפולית ומסר כי תופס עצמו כמי שמתמודד עם התמכרות לסמים וזקוק לטיפול.

בהתייחס לשימוש באלכוהול, מסר הנאשם כי החל לשתות אלכוהול בגיל 18, בעיקר באירועים חברתיים, אך טרם מעצרו הנוכחי נהג לצרוך מידי יום 6-7 בקבוקי בירה.

עוד מסר הנאשם כי באירוע שהוביל למעצרו, היה תחת השפעת סמים ואלכוהול, דבר אשר הוביל לקושי בוויסות תגובותיו. הנאשם מסר כי הוא מבין את חומרת מעשיו וכי היה עליו לפעול אחרת ברגע הנתון בו נמצא וכי אילולא היה תחת השפעת סמים, היה פועל אחרת.

שירות המבחן בחן את גורמי הסיכוי לשיקום, ובכללם התרשמותו כי הנאשם מבטא שאיפות לנהל אורח חיים תקין, ההליך הממושך והמשמעותי בו שולב במסגרת בית משפט קהילתי והיכולת שלו לקבל עזרה וסיוע מגורמי חיצוניים. כמו כן, שירות המבחן לקח בחשבון את הנכונות שביטא הנאשם להשתלב בהליך טיפולי במסגרת קהילה טיפולית סגורה בתחום ההתמכרויות, ונראה כי ישנה הכרה ראשונית בבעיית האלימות שמלווה אותו ובדרך בה הוא מתמודד במצבי לחץ ומצוקה.

כמו כן, שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ובכללם התרשמותו כי הנאשם בעל

דפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים מושרשים, אשר לאורך השנים החזיק בעמדות מקלות בכל הקשור לצריכת סמים והתנהגות אלימה כאמצעי להתמודדות עם משברי החיים, לפתרון בעיות בקונפליקטים כברירת מחדל במצבים מסוימים. שירות המבחן התרשם כי בסיטואציות בהן הנאשם מרגיש השפלה או זלזול בכבודו האישי, עלול להתקשות באיפוק עצמי, בהצבת גבולות פנימיים להתנהגות ובוויסות רגשותיו וכעסו. נראה כי הנטייה הראשונית של הנאשם היא נקיטה בתוקפנות ואלימות, בהעדר יכולת לחשוב על השלכות והמחירים בהפעלת שיקול דעת. בשכלול כל האלמנטים, העריך שירות המבחן שקיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עבריינית.

שירות המבחן התרשם כי בעיית ההתמכרות לסמים הנה בעיה משנית לבעיית האלימות עמה הנאשם מתמודד לאורך השנים. להערכת השירות, הנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות הנוקשים הנדרשים במסגרת סגורה ואינטנסיבית, אשר עלולים להציב אותו בפני סיטואציות מסכנות לו ולאחרים.

לסיכום, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם והמליץ על ענישה מוחשית. כמו כן המליץ כי שב"ס יבחן בשנית לשלב את הנאשם באגף שיקומי אשר יסייע לו להתחיל את דרכו השיקומית בתחום האלימות ולרכוש כלים להתמודדות מיטיבה עם תסכולים וקישיו לשלוט בכעסיו.

ראיות וטענות לעונש:

5. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה מסמכים רפואיים של נפגע העבירה - המתלונן (ת/2), רישום פלילי של הנאשם (ת/3) וגז"ד מיום 19.07.21 שניתן בעניינו של הנאשם בתיק תפ"ק (שלום באר שבע) 46320-02-18 והכולל מאסר מותנה בן 6 חודשים בעבירות אלימות מסוג פשע (ת/4).

מטעם המאשימה העיד המתלונן אשר סיפר כי הוא מרגיש "**על הפנים**" וכי לאחר האירוע עבד באופן חלקי - "**אני כן עבדתי כי לא היתה לי ברירה, אבל עבדתי חצי משרה**". (שורה 13 עמ' 49 לפרוטוקול).

מטעם ההגנה לא הוצגו ראיות לעונש.

6. **ב"כ המאשימה** הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/5) והוסיפה טיעוניה בעל פה במהלך הדיון.

המאשימה הפנתה לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה בעניינו ובכלל זה, שמירת על החיים, שלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי והציבורי של משתמשי הדרך. לדבריה, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים הנה גבוהה, שכן הנאשם בחר להשתמש באלימות כדי לפתור ויכוח של מה בכך ואף בחר לנסוע מהמקום לאחר שדקר את המתלונן בחזה.

ב"כ המאשימה הפנתה לדברי בית המשפט העליון אודות הסיכון המשמעותי הטמון בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה אשר מאופיינת בחומרת המחשבה הפלילית, ומלמדת על מידת אשם גבוהה במיוחד. נטען כי חומרתה הרבה של עבירת החבלה בכוונה מחמירה הביאה את המחוקק לקבוע לצדה עונש

מאסר ממושך במיוחד.

המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה ולחומרתן. אמנם המפגש בין הנאשם ובין המתלונן היה ספונטני, אך השתלשלות מעשיו של הנאשם לאחר מכן מצביעה על תכנון מעשה עברייני ועל כך שלנאשם היתה שליטה מלאה על מעשיו. חלקו של הנאשם באירוע היה המרכזי והחמור ביותר (למרות שליאוניד הצטרף לוויכוח בין הנאשם למתלונן ואף זרק מוט על המתלונן).

מיקום הדקירה (באזור החזה של המתלונן) הוא החמור ביותר בנסיבות המקרה, שכן אך בנס לא קופדו חייו של המתלונן. מעשי התקיפה של הנאשם גרמו למתלונן נזק פיסי וכלכלי, שכן אושפז בבית החולים מספר ימים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן אמנם המתלונן תקף את הנאשם בכך שדחף אותו מספר פעמים, אך הדבר מתגמד אל מול מעשיו של הנאשם, אשר בחר לסיים את הוויכוח בין השניים על ידי דקירה בחזהו של המתלונן באמצעות הסכין שהביא מרכבו. זאת ועוד, הנאשם בחר לעזוב את המקום ולא הגיש עזרה ראשונה למתלונן לאחר שדקר אותו.

המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 7 שנות מאסר ל- 11 שנות מאסר, וכי יש למקם את הנאשם במעלה המתחם נוכח עברו הפלילי המכביד והסיכון הגבוה להישנות התנהגות עבריינית כמצוין בתסקיר שירות המבחן. בנוסף ביקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי כספי עבור נפגע העבירה, ולהפעיל המאסר המותנה במצטבר למאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה.

7. **ב"כ הנאשם** טענה כי מתחם הענישה לו עתרה המאשימה הנו גבוה ושרירותי והפסיקה אליה הפנתה אינה תומכת במתחם זה.

לדבריה, עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי המתלונן פנה לנאשם, הקניט אותו ואף תקף אותו באופן מפתיע. בהקשר זה הוסיפה הסניגורית המלומדת כי באופן תמוה לא הוגש נגד המתלונן כתב אישום, וכי הנאשם הופלה לרעה לעומת ליאוניד.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם כי על בית המשפט לקחת בחשבון שאין מדובר באירוע מתוכנן, אלא בהתנהגות ספונטנית וכי הנאשם הודה, לקח אחריות מלאה על מעשיו ומצר עליהם. כעולה מתסקיר שירות המבחן, סיפור חייו של הנאשם מורכב והסתבכויותיו בעבר באירועים אלימים בוצעו על רקע התמכרותו לסמים. הנאשם בן 58 שנים, אב לתשעה ילדים וסב לנכדים, בילה מספיק משנות חייו מאחורי סורג ובריוח ומבקש שיושיטו לו יד לעזרה, ומשכך אין למצות עמו את הדין.

ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולנטען בו כי הנאשם ניהל אורח חיים עברייני במשך שנים וריצה מאסרים. לצד זאת, קצינת המבחן התרשמה כי לנאשם יש תחושת מיצוי ומיאוס, אכזבה עצמית, ורצון לשנות את אורחות חייו ולחיות לצד משפחתו. בהמלצתה הסופית התייחסה קצינת המבחן יותר "למעשה" ופחות "לעושה", ולא באה בהמלצה עונשית. אמנם, קצינת המבחן ציינה כי את ההליך השיקומי צריך הנאשם לבצע במסגרת מאסרו, אך "שתקה" לעניין הענישה המומלצת.

באשר למתלונן, הרי שמעדותו ניתן להתרשם שמדובר בעד שכל רצונו הוא כלכלי, ולדבריו פעם הוא

עובד ופעם הוא לא עובד. המסמכים הרפואיים של המתלונן שהוגשו על ידי המאשימה (ת/2) אינם מלמדים כי האירוע שבענייננו הינו מהאירועים החמורים ביותר, ואינו מתאים לענישה לה עתרה המאשימה.

ב"כ הנאשם הגישה אסופת פסיקה (נ/1), עתרה למתחם עונש הולם הנע בין שנתיים לשלוש שנים וחצי מאסר בפועל וביקשה למקם את הנאשם ברף הבינוני של המתחם. כמו כן ביקשה כי המאסר על תנאי יופעל בחופף לעונש שיוטל עליו בתיק זה או לחילופין חציו בחופף וחציו במצטבר.

באשר לעתירת המאשימה לקנס כספי, טענה הסניגורית כי על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם הנמצא כבר 20 חודשים מאחורי סורג ובריח.

8. הנאשם אמר שהוא מצטער וביקש מבית המשפט גזר דין מתון.

דין והכרעה:

9. הנאשם הורשע בעבירת אלימות חמורה, קשה ופוגענית - חבלה בכוונה מחמירה, המתאפיינת בחומרת המחשבה הפלילית שבבסיסה - כוונה מחמירה להטיל מום או נכות או לגרום לחבלה חמורה. מידת אשמתו הגבוהה של הנאשם נלמדת מעצם הרשעתו.

בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, עקרון ההלימה הנו העיקרון המנחה בענישה, ויש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיה ובמידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בענייננו ובהתאם לסעיף 40 ג לחוק העונשין, יש לבחון הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו:

11. בביצוע העבירה ובנסיבותיה פגע הנאשם בצורה משמעותית בערכים המוגנים של שמירה על בריאותו, שלמות גופו, ביטחונו ושלוותו של האדם. כמו כן פגע הנאשם בתחושת הביטחון של משתמשי הדרך.

לעניין זה ראה דברי בית המשפט העליון בע"פ 7069/20 יוסף אבו חידר נ' מדינת ישראל (11.2.2021):

עמוד 6

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שבעבירות אלימות בכלל, ובעבירה של חבלה בכוונה מחמירה בפרט, לאור הפגיעה הקשה בזכותו של אדם לשלמות גופו, בכבודו העצמי, ובתחושת הביטחון האישי שלו... יש ליתן ביטוי לחומרה שיש לראות בהתנהגות אלימה אשר באה כניסיון לפתירת סכסוכים. בהתאם, ראוי להטיל ענישה ממשית ומוחשית, המרתיעה את הציבור מפני נקיטת אמצעים בדרכים אלימות על פני ההליכה בדרך הנועם והשלום...".

מדיניות הענישה הנוהגת:

12. בית המשפט העליון שב והבהיר כי האלימות שפשטה בחברה מחייבת ענישה מרתיעה, וכי את ת-תרבות הסכין יש למגר גם באמצעות תגובה קשה של בתי המשפט.

לעניין זה ראה ע"פ 259/97 סובחי נ' מדינת ישראל (28.4.1998):

"נוהגם של מקצת האנשים ליישב חילוקי-דעות ביניהם במוטות ברזל, בקרשים ובסכינים, נוהג מגונה הוא. ראוי הוא לתגובה קשה של בתי המשפט. תת-תרבות סכין, כפי שאמרנו לא אחת, דינה כי תעקר, והעושים יענשו בכל חומרת הדין".

וראה גם ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (10.11.2009):

"המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד".

לעניין חומרת עבירת חבלה בכוונה מחמירה ראה ע"פ 205/19 לברוב נ' מדינת ישראל (7.6.2020):

"חומרתה הרבה של עבירת החבלה בכוונה מחמירה בה הורשע המערער, ופגיעתה הקשה בערכים המוגנים של ההגנה על שלום הציבור וביטחונו, הביאו את המחוקק לקבוע בגינה עונש מאסר ממושך, שני בחומרתה רק לעבירת הרצח".

13. האלימות המתגברת בחברה מוצאת את ביטויה לא אחת בכבישי ישראל, והופכת את המשתמשים

בדרך לקורבנות פוטנציאליים. דומה כי תנועה או אמירה בכביש שיכול ותתפרש אצל מאן דהוא כלא ראויה או מעליבה, תביא באבחת הסכין לאלימות מילולית או חמור מכך לאלימות פיסית. אם בעבר משתמש דרך הרשה לעצמו להעיר לחברו, הרי שכיום יעדיף להמשיך בנסיעתו ולא לומר דבר פן יבלע לו.

לעניין זה ראה רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (18.5.2023):

"התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה".

14. בזיקה לאמור לעיל, אדרש למדגם של הפסיקה הנוהגת בעבירה שבענייננו, ולצורך דיוק הדברים אדרש לפסיקה המתייחסת לאירועי דקירה באמצעות סכין כדרך לפתרון סכסוכים.

אציין כי בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, ניתן למצוא מנעד של עונשים אשר מושפעים מנסיבותיו של המקרה הקונקרטי ומפרמטרים שונים בכללם, המניע למעשה האלימות, מידת התכנון שקדם לאירוע, מיקום החבלה, הנזק שנגרם בפועל לצד הנזק הפוטנציאלי, אופי האלימות והשימוש בנשק חם/קר.

בהתאם לפרמטרים לעיל, יש לבצע את ההבחנה הנדרשת לקולא ולחומר.

א. ע"פ 4334/22 וילי נ' מדינת ישראל (6.11.2023) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין. בין הנאשם למתלונן התפתחה קטטה על רקע מקום חניה ובהמשך לוויכוח מילולי. במהלך הקטטה קרע הנאשם את חולצת המתלונן. לאחר שהצליח המתלונן לברוח מהנאשם ניגש המתלונן לבית סבו להחליף חולצה והנאשם ירד לעבר ביתו. בשלב מסוים הצטייד הנאשם בסכין. המתלונן יצא מבית הסבא לחניה, ובשלב זה דקר הנאשם את המתלונן באמצעות הסכין בבטנו הימנית, נמלט לעבר ביתו והמתין להגעת השוטרים. המתלונן פונה באמצעות מסוק למרכז הרפואי זיו בצפת, הובהל לחדר ניתוח, שם אובחן פצע חדירת סכין בעומק של כ-12 ס"מ באזור בטן ימנית תחתונה שגרם לפגיעה במעי הדק בדופן הבטן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3.5 שנים ל-7 שנות מאסר בפועל, וגזר על המערער בעל עבר פלילי 5 שנות מאסר. הערעור נמחק בהמלצת בית משפט העליון.

ב. ע"פ 2056/15 רוז'קוב נ' מדינת ישראל (28.11.2016) - המערער הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין. המתלונן הגיע יחד עם חברו אל מסעדה בה עבד המערער, ניגש אל המטבח וביקש מהמערער שיכין להם אוכל. המתלונן וחברו פתחו את דלת המטבח מספר פעמים ודרשו מהמערער פעם אחר פעם לצאת אליהם, בתגובה המערער סירב ואף טרק את דלת המטבח בפניהם. בהמשך, המערער יצא מהמטבח ושוחח עם

המתלונן וחברו ובין השניים התפתח ויכוח קולני. במהלך הוויכוח המערער נכנס למטבח, נטל סכין מטבח גדולה ושב אל המתלונן וחברו, אז התפתח ויכוח נוסף בין המערער ובין המתלונן במהלכו המערער דקר את המתלונן באמצעות הסכין בחזהו מאחור. המתלונן הובהל לבית חולים כשהוא במצב קריטי לאחר שאיבד את הכרתו, ובהמשך אובחן כמי שסובל מקרע בסרעפת ובכבד, בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר, וגזר על המערער בעל עבר פלילי עונש של 4.5 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ג. **ע"פ 2988/14 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.2015)** - המשיב הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בין צעירים בני שתי משפחות שונות פרצה קטטה במתנ"ס בכפר בצפון הארץ. במהלך הקטטה הגיע המשיב למקום יחד עם צעירים נוספים כשהוא נושא סכין גדולה, ודקר באמצעותה את המתלונן דקירה עמוקה בבטן. כתוצאה מהדקירה נגרמו למתלונן חבלות חמורות ובין היתר פגיעה באונה הימנית, חתך עמוק המגיע עד הוריד הכבדי המרכזי ודימום מסיבי בחלל הבטן. המתלונן הובהל לבית החולים, שם בוצעו בו פתיחת חזה, עיסוי לב פתוח ופתיחת בטן לצורך ניתוח וטיפול בדימום ובחבלות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם אשר נע בין 3 ל- 7 שנות מאסר בפועל, והטיל עליו 48 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש התקבל, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו ל- 6 שנות מאסר בפועל.

ד. **ע"פ 5743/13 משה בן שמחון נ' מדינת ישראל (4.11.2014)** - ערעורו של הנאשם על חומרת העונש נדחה לאחר שהורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה, איומים וחבלה במזיד ברכב, ונגזרו עליו 5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלונן. הנאשם דקר את המתלונן מספר פעמים, בין היתר בחזהו, ניפץ את שמשת רכבו על רקע וויכוח שהתגלע מוקדם יותר בינו ובין המתלונן.

ה. **ע"פ 1651/12 עומרי בניטה נ' מדינת ישראל (4.7.2013)** - המערער, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין ואיומים. המתלונן התחכך במערער במהלך עזיבתו מועדון בקרית גת, בשל כך החלו חילופי דברים בין השניים, כשבמהלכם תקף המערער את המתלונן, תקף אותו באגרופים והפילו לקרקע. לאחר מכן, הפרידו ביניהם אנשים שהיו במקום, אז, המערער שלף סכין, התקרב למתלונן במהירות, התנפל עליו ודקר אות ושתי דקירות בבטנו ובחזהו. בית המשפט המחוזי גזר על המערער, צעיר בן 22 בעל עבר פלילי בתחום האלימות, 7 שנות מאסר בפועל, הפעלת עונש מאסר על תנאי במצטבר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ערעור על חומרת העונש נדחה.

15. עיינתי בפסיקה שצירפה ההגנה ומצאתי שאין בה כדי לסייע בענייננו בקביעת מתחם העונש ההולם. בתיק ת"פ (מחוזי ב"ש) 45994-08-21 ניתן גזר הדין לאחר הסדר טיעון שכלל הסכמה עונשית,

ובתיקים שבת.פ (מחוזי ב"ש) 27488-02-22, 20315-07-20 ו- 48907-01-21 עסקינן בעבירות שבוצעו באמצעות כלי רכב להבדיל מסכין כבענייננו.

נסיבות ביצוע העבירה:

16. נסיבות ביצוע העבירה בענייננו חמורות. תחילת האירוע בוויכוח סתמי ואקראי בין שני נהגים - הנאשם והמתלונן, שהסלים תוך זמן קצר לפעולה מתוכננת של הנאשם לאחר שנטל מרכבו סכין ודקר את המתלונן בחזהו.

אופייה של האלימות ואכזריותה, דקירה באמצעות סכין ומיקומה הרגיש והמסוכן, מקנים לאירוע חומרה יתרה.

17. צודקת הסניגורית המלומדת בטענתה כי קדמה לדקירה אלימות פיסית מצד המתלונן אשר דחף את הנאשם מספר פעמים וקילל אותו. אך לעניין זה יוער כי קודם לכן ולאחר שחסימת התנועה נפתחה, הנאשם הוא זה שבחר לעצור את רכבו ולצאת ממנו לעבר המתלונן.

זאת ועוד, תגובתו האלימה והאכזרית של הנאשם עת בחר בהמשך האירוע ליטול הסכין מרכבו ולדקור את הנאשם בחזהו, מצביעה כי לנאשם היתה התרומה העיקרית להסלמת האירוע וחלקו היחסי באירוע הינו המרכזי והחמור ביותר. טענת "הוא התחיל" או "הוא דחף" אין בה כדי להקהות את חלקו העיקרי של הנאשם באירוע וזאת גם נוכח חוסר הפרופורציה בין אקט הדחיפה לבין אקט הדקירה בסכין.

18. בהקשר לאמור, מצאתי שלא לקבל את טענת הסניגורית בדבר הפליית הנאשם ביחס לליאוניד, שכן חלקו של האחרון באירוע היה שולי והסתכם בהשלכת מוט לעבר רכבו של המתלונן. מאותה סיבה ובשל פציעת הדקירה, מצאתי שלא לקבל את טענת ההגנה בדבר בחירת המאשימה שלא לנקוט בהליכים פליליים נגד המתלונן.

19. צודקת הסניגורית כי בענייננו המתלונן לא נותח ולא הובאה אינדיקציה רפואית בדבר נזק ארוך טווח. יחד עם זאת, עסקינן באירוע בו המתלונן נדקר בסכין בחזהו השמאלי, אושפז בבית חולים לשלושה ימים ונזקק לפרוצדורה רפואית עת הוחדר לו נקז בין צלעי בבית החזה השמאלי והפצע נסגר באמצעות סיכות.

גם בהעדר אינדיקציה בדבר עומקה של הדקירה, הרי שנוכח מיקומה הרגיש ניתן לומר כי רק בנס האירוע לא הסתיים באופן קטלני.

20. זאת ועוד, עסקינן באלימות קשה מסכנת חיים שבוצעה בשעת הבוקר בכביש עירוני המשמש ציבור רחב, תוך שהנאשם הפגין חוסר שליטה מוחלט לצד העדר מורא מהדין. הפגנת אלימות שכזו מטילה מורא ופחד גם על כלל משתמשי הדרך.

21. **מכל המקובץ לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמידת אשמתו של הנאשם, הנני קובע לנאשם מתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל הנע בין 48 חודשים (4 שנים) לבין 84 חודשים (7 שנים).**

גזירת העונש בגדרי המתחם:

22. בגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם נתתי דעתי לכך כי הנאשם יליד 1965, אב ל- 9 ילדים ול- 9 נכדים, הודה, חסך בזמנו של בית המשפט והביע חרטה על מעשיו. כמו כן, התחשבתי בעובדה כי הנאשם עצור מיום 08.06.22.

23. לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות רבות ומגוונות בתחום האלימות, מאסרים בפועל ומאסרים מותנים. ניכר כי "מפגשיו" הרבים עם בתי המשפט, כמו גם המאסר המותנה בתיק תפ"ק (שלום ב"ש) 46320-02-18 לא הרתיעו אותו. הנאשם חוזר פעם אחר פעם לדפוסי התנהגותו האלימים והמסוכנים. משכך ובגזירת עונשו בתוך המתחם, יש ליתן הבכורה לשיקולי הרתעת היחיד כמו גם לשיקולי הרתעת הרבים והגמול.

24. שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו מתאים להליך טיפולי במסגרת קהילה סגורה, שכן בשל מאפייניו עלול "לסכן אותו ואת אחרים שהוים במקום".

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לשלוט בכעסו, בסיטואציות בהן מרגיש השפלה או זלזול בכבודו האישי עלול להתקשות באיפוק עצמי ובוויסות רגשותיו וכעסו, ונטייתו הראשונית היא נקיטה בתוקפנות ובאלימות.

העבירה החמורה בה הורשע, כמו גם עברו הפלילי ומאפייני אישיותו, מלמדים על מסוכנותו הגבוהה. האינטרס הציבורי מחייב אפוא את כליאתו של הנאשם מאחורי סורג ובריא לתקופה ממושכת וזאת משיקולי הלימה, גמול והרתעה.

אני תקווה כי המאסר הממושך יגדיל את סיכויו של הנאשם לפנות להליך שיקומי מעמיק ויסודי בין כותלי הכלא

כהמלצת שירות המבחן.

25. לעניין המאסר המותנה מתיק תפ"ק 46320-02-18, ובשים לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם וחומרת העבירה בעניינו, המאסר המותנה יופעל בחלקו הגדול במצטבר לעונש שיוטל עליו בתיק זה.

בשל מצבו הכלכלי של הנאשם שאף מצא את ביטויו בתסקיר שירות המבחן ובהליך שהתנהל בעניינו בבית המשפט הקהילתי, לא מצאתי לחייבו בקנס.

26. לעניין רכיב הפיצוי ובהלימה לחומרת הפגיעה, מצאתי לחייב הנאשם לשלם למתלונן פיצוי בסך 6,000 ₪.

27. לאור האמור לעיל, ולאחר שאיזנתי בין השיקולים השונים אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 60 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. הנני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק תפ"ק 46320-02-18 באופן שיופעל 4 חודשים במצטבר וחודשיים בחופף לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 64 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו).

ג. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרור ממאסרו, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. הנאשם יפצה את המתלונן בסך 6,000 ₪ אשר ישולם לא יאוחר מיום 01.08.24.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון**

073-2055000

· **במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).**

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ד, 01 פברואר 2024, במעמד הצדדים.